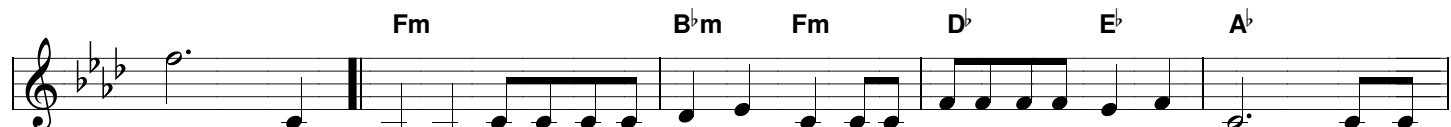
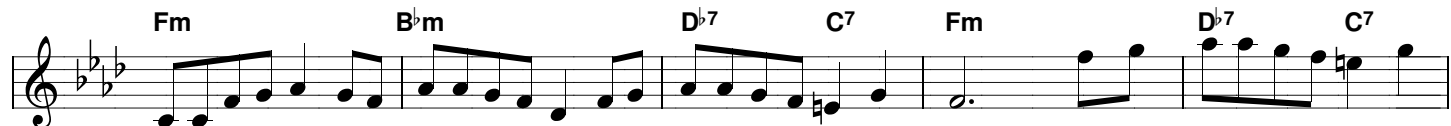
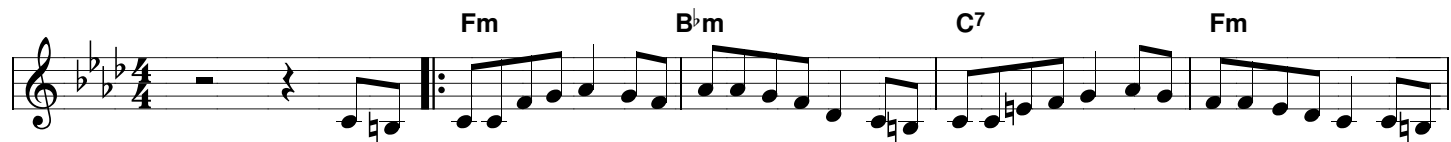
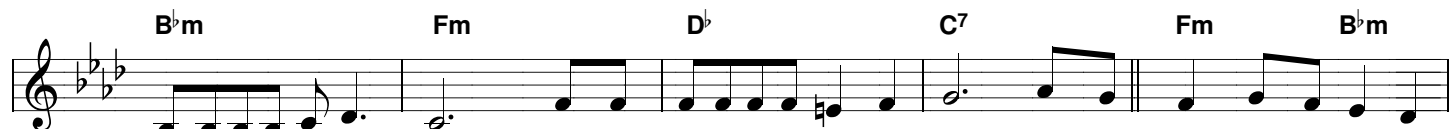

HÄN MINUA RAKASTAA

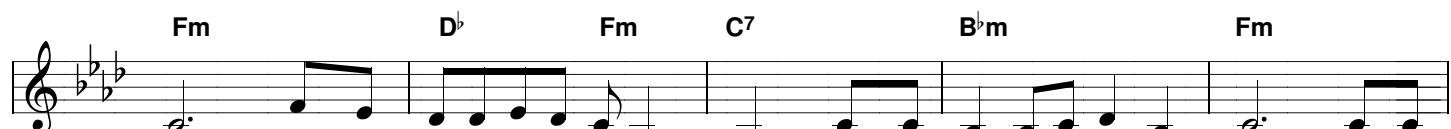
SÄV. AHTI NIKKONEN / SAN. PÄIVIKKI JUVAKOSKI-HEINO

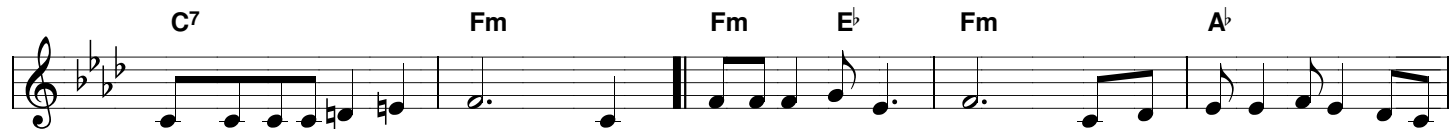
Hän an-taa mi-nul-le sen rak-kau-den, jo-ta si-nul-tä mä saa-nut en, ja sun

vai-ke-a on kä-sit - tää, et - tä mi-nu-a hän ym-mär- tää. Hä - nen kans-saan sen kai-ken

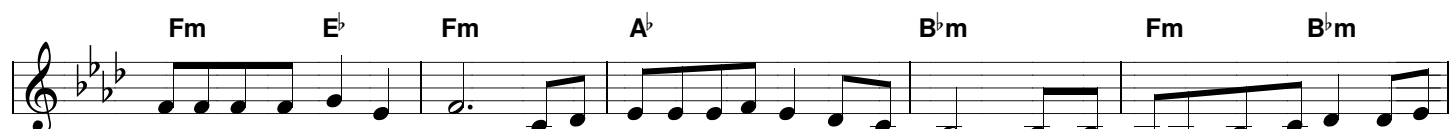
koin, mis - tä kans-sa-si vain u-nel - moin, mik - sen siis mi-nä kui-ten - kaan pys - ty

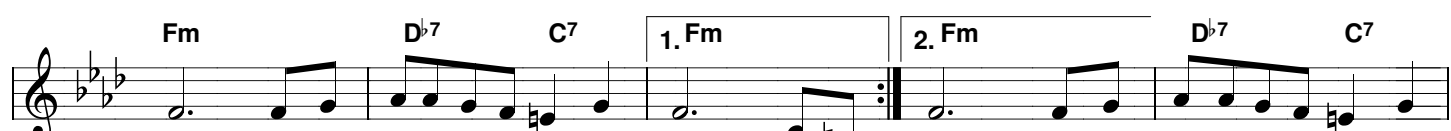
muis-tos-tä-si luo-pu - maan. Hän mi-nu-a ra-kas - taa, o - len hä-nel-le tai-vas ja

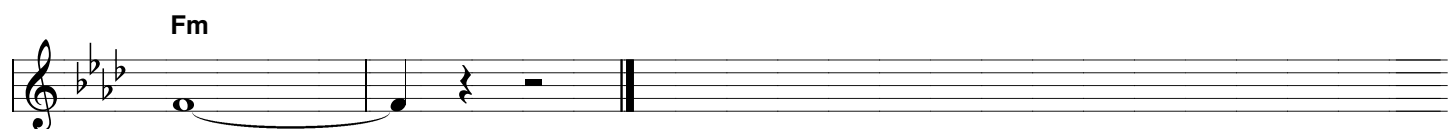
maa, mi - tä vain hän voisi teh-dä vuok - sein, i-kui-ses - tihän jäi - simun luok - sein. Vaan

ai-na hä-nen vie-res - sään mi-nä si-nun y - hä sei-so-van nään, hän suo e - lä-män niin on-nel-li -

sen, mut - ta sul - le jä-tin rak - kau - den. den. Mut - ta sul - le jä-tin rak - kau -

den.